

ցիներից, իսկ մնացեալ 400/օ-ը Փրանսիացիներից. գիծը կոչուելու է «Կոնխա—Բաղդադ—Բասրա»։ Աւելորդ է ասելն էլ, որ ամեն մի վերատի համար կառավարութիւնը ակց. ընկերութեան երաշխառորութիւն է տալիս 4,400 ֆր. տոնտու տարեկան եկամուտ. կոնցիսիան տրուած է 89 տարով. բացի այդ՝ ակց. ընկերութիւնը իրաւունք ունի շահագործելու գծի երկու կողմը գտնուող հողերը մինչև 20 վերսու տարածութեան վրայ։ Երբ որ էլ իրագործուի այդ ծրագիրը՝ Բաղդադի երկաթուղին կունենայ իր խոշոր միջազգային նշանակութիւնը, թէ քաղաքական և թէ տնտեսական տեսակէտից։

ՈՊԱՑՆ ԲՆԵՐԸՆԵԱՆ

(Կը շարունակուի)

Հ Ա Տ Ո Ւ Ա Ժ.

...Ասում ես, եղբայր, թէ զուր ենք սպասում,
թէ խորտակուեցան արդէն մեր յոյսեր,
Վերջին փոթորկի թէ ձայնն ես լսում
Եւ հայրենի տան տեսնում ես աւեր...

—Շէն չէ երևում ինձ էլ նա բնաւ,
Բայց և աւերակ ես չեմ համարում,
Չեմ ասում, թէ մեր վերջին ժամն հասաւ,
Եւ էլ տեղ չունինք մենք այս աշխարհում։
Քանի չէ մարել օջախի կըրակ,
Տունն էլ է կանգուն, տան տէրն էլ կենդան։
Էլ չկան բոցեր, բայց պաղ մոխրի տակ
Կայծերը երկար դեռ պիտի մնան...

Կը գայ ժամանակ, սիրով կեանք կը տանք
Ու կը բորբոքենք մենք հուրը թաքուն,
Եւ դու կը տեսնես չքնաղ ապարանք
Այնտեղ, ուր հիմա տեսնում ես աճիւն։

Յովհաննէս Յովհաննիսեան